

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefericite nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.
INȘERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schalok, Rudolf Moser, A. Oppelich
Nachfolger; Anton Oppelich, J.
Danneberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Hancu, Suc-
curseale de Romanie; în Ham-
burg: Kroyig & Lissmann.
Prețul inserțiilor: o sori-
gamă pe o coloană 8 cr. și
30 cr. număr pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Beziame pe pagina a 3-a o
sori 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L I X.

„Gazeta” iese în săptămână di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
APERĂMINTUL PENTRU BRAȘOV
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sori 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 11.

Brașov, Joi 16 (28) Ianuarie

1897.

Ministrul și-a aprobat volnicia.

Nu ne-a surprins nicidecum ceea ce ni-a vestit „Tribuna” de ieri, că adevărat ministrul Perczel a aprobat tot ce s'a petrecut la porunca lui în contra conferenței române electorale, ce a fost convocată în ajunul alegerilor dietale din toamnă trecută.

Din contră ne-ar fi surprins și am fi rămas uimiți și înmărmuriți, dacă am fi cetit, că ministrul ungueresc de interne nu aprobă motivele opririi conferenței și vră să facă dreptate Românilor, dându-și astfel însuși o palmă. Căci miseria stărilor dela noi e prea cunoscută, ca să nu știe adevărat și băieții de pe stradă, că nimic nu întreprind autoritățile inferioare în astfel de treburi fără ca să-și fi cerut mai înainte în-cuviințarea dela vizirat.

Așa-dér scim cum stăm cu ministrul Perczel, la Sibiu ca și la Budapesta. Atât aici, cât și acolo, el reprezintă față cu noi principiul volniciei ministeriale, ce se săvârșese în pretinsul interes al statului. De aceea nici să împorță, decât această volnicie se mai motivează, ori nu, căci nimeni nu poate suci și intortochia o lege mai bine ca acela, care o desconsideră și o calcă, pentru-că așa-i vine la socotelă.

E clar, că în astfel de împrejurări se poate de tot ușor întâmpla să fiă oprit adevărat, ca nepermis și nelegal, ceea ce a fost permis și legal timp de peste un pătrar de secol, sub același regim, care ne fericesce de ne omorâ cu administrația și cu politica lui dela 1867 încôce.

Lăsăm să urmeze mai jos răspunsul ministrului la recursul, ce i-s'a înaintat în contra deciziunii vice-spanului din Sibiu.

Observăm aici că, decât d-nul Dr. Rațiu a crezut, că provocându-se în convocare anume la paragraful 104 al legii electorale din 1874, va îngreuna într-o cât-va poziția minis-

trului și a organelor sale, acum se poate convinge din însuși răspunsul amintit, că nu și-a ajuns scopul, ci sofistica perzel-iană tocmai pe acest paragraf călărește mai mult și merge chiar până a nega adunării convocate caracterul de adunare electorală de partid. Și acesta cu toate că sistemul de-a se întruni conferențe compuse din bărbați de încredere ai partidului este în genere acceptat și practicat de toate partidele și în special de cele ungueresci. Și ore comitetelor esecutive electorale cu organizația lor nu se bazează tot pe principiul de reprezentare al alegătorilor?

Nu voim însă să intrăm adevărat în amănunte de felul acesta. Ceea ce însă trebuie să accentuăm este, că nici noi și, suntem siguri, nici d-l Dr. Rațiu, nu putem să mărginim poziția de drept a partidului nostru național la un paragraf al legii electorale, ci vedem mai virtos, că această poziție de drept are un razim mult mai tare în însuși principiul constituțional și chiar și în principiul de spus în legile fundamentale, după care naționalitatea noastră, limba și cultura ei, are îndreptățirea de-a se desvolta și de-a cere scutul statului pentru a nu fi împiedecată până la un punct ore-care în această desvoltare.

Și ore se poate închipui o astfel de desvoltare națională — căci scutul, ce-l oferă legea de naționalitate limbei materne numai în acest sens poate fi interpretat — fără dreptul de întrunire și fără dreptul de reprezentare?

Dér veți dice, că Banffy și cu credinciosul său aprod dela interne își razimă volnicile tocmai pe legea aceea, în care sunt cuprinse principiile amintite, interpretându-o de-a-dêratele.

Poate să fi fost din capul locului intențiunea celor ce au redactat acea lege, ca să facă posibil odinoră, ca ea să fiă interpretată tocmai

în detrimentul acelor naționalități, pentru a căror „egală îndreptățire” s'a pretins, că a fost adusă.

Ei bine, în cazul acesta Banffy lucrăză numai în sensul acelor intențiuni ascunse și dușmănoase esistenței noastre naționale. Dér pentru aceea logica lui și a ortacilor săi dela cârmă nu încetă nici un moment de-a fi logica forții, care primăză dreptul.

Noi însă am susținut, susținem și suntem datorți a susține necurmat și ne'nfricat dreptul nostru față cu uneltirile forții brutale; suntem datorți a-l susține cu tăria, ce ni-o dă conștiința sfințeniei cauzei, pentru care luptăm, precum și convingerea, că forța nu poate nimici nici-o dată dreptul la viață al unui popor, care și-l susține și apără.

Cu aceste impresii am cetit actul, ce se numește rezoluțiune la recursul înaintat de cei loviți în dreptul lor, prin care rezoluțiune ministrul constituțional al Majestății Sale se condamnă însuși și-și dă un atestat de incapacitate cum nu se poate mai rău.

Fățu cu nesfârșitele ordonanțe, decrete, decisiuni și rezoluțiuni, care de care mai volnică și mai ilegală, ale guvernului și organelor lui, nu ne rămâne alta, decât să stăm neclintii pe lângă dreptul nostru, gata a suferi toate pentru el, căci atunci va trebui să vină și ziua, când va eși triumfător asupra despotismului vremelnic al celor ce au adevărat scutul statului în mână.

In memoria profesorului Silași.

Năsând, 14 Ianuarie v.

(v.) Astăzi s'a împlinit o săptămână, de când am înmormântat aci pe mult zelosul director al băncei „Economul” din Clușiu, pe neuitatul și veneratul fost profesor de universitate Dr. Gregoriu Silași.

În densus am pierdut érași pe unul dintre acei bărbați iluștri ai

neamului nostru, cari, luptând cu devotament pentru luminarea și desvoltarea culturală și religioasă a poporului, din care se trag, și-au asigurat pentru totdeauna iubirea, stima și recunoștința tuturor Românilor.

Adâncă jale și măhnire te cuprinde, când veți, cum cad pe rând, unul după altul, stejarii neamului românesc; cum se sting acei bărbați vrednici, acele suflete nobile și caractere ferme, cari au purtat cu fală și cu onore steagul nostru național, și cari au luptat întotdeauna cu un desinteres proverbial și cu o abnegațiune uimitoare pentru lege și neam.

Între împrejurările grele, ce ne încunjoră de toate părțile, în timpul acesta de apăsare și prigonire fără margini cu îngrijire trebuie să se întrebe fiă-care Român: Ore cine va înlocui pe veteranii noștri anteluptători, cari se duc, ne părăsesc? Ore cine îi va înlocui astăzi, când dușmanul se aruncă cu totă furia asupra noastră, ca să ne nimicescă; când vermele egoismului și al intereselor particulare, mai mult ca orișicând, încercă a se viri între șirelele noastre; și când — să mărturisim — în unele ținuturi locuite de poporul nostru începe a se lăți o lăncețelă periculoasă, un desinteres păcătos față cu tot ce este național românesc, și — mai mult decât toate — certy și neînțelegere între frați, servilism față cu străini?

Dér nu! geniul bun al națiunii noastre nu ne va părăsi. Facă el, ca cel puțin la mormântul bărbaților noștri vrednici să ne trezim, să ne reculegem și, cu mic cu mare, să ne adunăm nouă puteri pentru lupta viitoare, fiă ea cât de turbată și înversunată!

... Par'că aud frământul surd, aud răcnetele și urletele sêlbaticilor, cari înainte cu doi-spre-dece ani au asaltat în Clușiu modesta locuință a decedatului Silași, voind să-l prăpădescă! Par'că'l vedd pe vrednicul

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Ultima di de școlă.

Din amintirile unui Alsacian,
de Alphonse Daudet.

În dimineața aceea, când plecai la școlă, era târziu, și-mi era tēmă, să nu fi dojenit, cu atât mai mult, căci d-l Hamel, învățătorul, ne spusese, că ne va întreba participiile. Nu sciam bōbă din lecția, ce ni-o dăduse. Era așa de frumos, așa de senin. În dumbravă se aușiau merlele fluierând și pe livada lui Rippert, lângă ferestrău, soldații prusieni făceau muștră. Tote acestea mă atrăgeau cu mult mai mult ca regulile despre participii; însă totuși avui atăta putere, ca să mă stăpănesc, și mă îndreptai repede spre școlă.

Când trecui pe lângă primărie, veđui mai mulți omeni înaintea tablei cu anunțuri. De doi ani de zile această tablă ne adusese la cunoștință toate scirile triste: lupte pierdute, contribuțiile de război, pe care trebuia să le plătim, poruncile co-

mandanților străini. Fără să mă opresc, ougetai în mine: Ce Dumneșeu s'o fi mai întâmplat?

Cum alergam însă prin piața din mijlocul satului, îmi strigă faurul Waechter, care tocmai cetise încoșințarea împreună cu ucenicul său: „Nu alerga așa, băiete. La școlă ta ajungi destul de curând!”

Credeam, că vră să răd de mine și, cât ai bate în palmi, eram în mîca curte a d-lui Hamel. La începutul orei de obicei era în clasă larmă mare, oare se aușia până afară în uliță. Băieții deschideau și închideau pulturile, repetau lecțiile, astupându-și urechile, ca să potă învăța mai bine, éra învățătorul lovia din când în când cu linealul său cel mare în bănci, strigând: „Mai înocet, mai încet!”

Credeam, să mă folosesc de această larmă, ca să mă strecoar la locul meu nebagat în sēmă. Dér tocmai astăzi era o liniște ca Duminică dimineața. Prin ferestra deschisă veđui, că soții mei de învățătură erau la locurile lor și d-nul Hamel se primbla prin clasă, cu linealul său de metal subșoară. Vrënd-nevrënd trebuia să des-

chid ușa și să intru în clasă în mijlocul tăcerii acesteia sêrbătorești. Se înțelege, că pieptul meu începă a svăoni și tot sângele mi-se urcă în față.

Dér mă înșelai. D-l Hamel mă privi fără mănă și-mi dișe numai: „Du-te repede la loc, băiete; era să începem fără tine.”

Sării peste bancă și mă așezai îndată înaintea pultului meu. Numai după-ce-mi mai venii în fire din spaima, ce mă cuprinsese, veđui, că învățătorul este îmbrăcat cu haina sa frumoasă verde, cu cămașa sa frumos încrêțită și cu pantalonii săi negri de mêtase, scurți până la genunchi, cum se îmbrăca numai, când venia inspectorul, seu când se împărțiau premiile. Întregă classa avea o înfățisare deosebit de sêrbătorească. Ceea-ce însă mă făcea să mă mir și mai mult, era, că în băncile, care de obicei rămăneau goale, se aflau mai mulți omeni din sat, cari stau tăcuți și pe gânduri ca și noi. Era bătrânul Hauser cu peleria lui în trei colțuri, apoi fostul primar, fostul împărțitor de epistole și alții. Toți păreau triști. Hauser își adusese chiar

un abecedar vechiu, cu colțurile tocite, pe care l ținea deschis pe genunchi. Oche-larii săi mari și-i pusese între foi.

Nu sciam, cum să mă mai mir de toate acestea, când d-l Hamel se sui pe catedră și începă să ne vorbescă cu același ton blând, însă serios, cu oare mă întimpinase la intrarea mea în clasă:

„Copiilor mei, astăzi este cea mai de pe urmă lecția, ce o țin cu voi. Din Berlin a venit porunca, ca în școlile din Alsacia și Lorena să se învețe numai nemțesce.... Noul vostru învățător va sosi mâine. Vê rog, fiți cu băgare de sēmă.”

Aceste cuvinte mă sguduiră. Așa-déră asta era anunțul dela primărie.

Cea de pe urmă lecția francesă...!

Și eu — eu abia sciam să scriu. N'o să mai înveț nici-odată a serie frantuzesce; n'o să mai înaintez nici-odata!

Oâte muștrări îmi făceam acum în mine pentru timpul pierdut, pentru zilele, în care lipsisem dela școlă, ca să merg în pădure să caut cuihuri, seu să mă dau cu piciorangele pe riul înghețat de lângă sa-

bărbat al națiunii noastre stând în fața juriului, compus din colegii săi dela universitate, provocat să se justifice: cum de-a cutezat el să țină la universitatea din Clușiu prelegeri în limba românească, în dulcea limbă a părinților, moșilor și strămoșilor noștri?

Și Silași stă puternic și neînfrânt; ispitele grele nu sunt în stare să facă, ca el să-și uite de datorințele, ce simte că le are față cu neamul său. O vorbă, puțină cedare, ar fi în stare să-l ridice, poate, chiar și în scaunul metropolitan din Blașiu, — dăr el nu cedeză nici un pas, de-orece bine știe, că acesta o poate face numai în detrimentul națiunii sale. În nemărginita sa iubire de neam, se aduce jertfă sfântă pe altarul națiunii: exemplul rar de constanță și abnegațiune!...

„Dumnezeu și neamul meu!“ Acesta a fost devisa răposatului Silași până la ultima sa răsuflare.

Numai astfel de bărbați, numai astfel de caractere pot duce un popor la învingere!

Voi, luptători ai cauzei noastre naționale, voi, bărbați aleși ai națiunii noastre mult cercate, dați tributul convenit soțului vostru de luptă Dr. Gregoriu Silași; păstrați amintirea lui în inima voastră și gândiți totdeauna cu drag și venerațiune la acela, care a trăit pentru un ideal mareț, și a murit sărman, ca toți omenii mari de suflet! Ear tu, tinerime română, mândria și speranța națiunii noastre, gravază adânc în mosaicul, în care este eternizată memoria bărbaților noștri iluștri, numele aceluia, care pe tine te-a iubit atât de mult; servescă-ți viața lui Silași ca o pildă sublimă, cum trebuie să-și iubescă fiă-care Român ne-mul, decât voiesce, ca acesta să ajungă orecând la limanul dorințelor și aspirațiilor sale!

Resoluțiunea ministerială, la recursul dat în contra ordinului de oprire a Conferenței generale electorale române, ce fusese convocată la Sibiu pe ziua de 24 Octomvre 1896, este următoarea:

Min. r. u. de int. Nr. 1217 res.

Publicului din comitatul Sibiului.

în Sibiu.

În urma recursului dat de Dr. Ioan Rașiu, revizind sentința de instanța a doua a vice-comitetului comitatens, dată la 30 Octomvre a. c. numărul 19.942, în înțelesul căreia, cu aprobarea hotărârii aduse de primul orașului Sibiu, nu s'a permis ținerea conferenței electorale generale române conchemată pe 24 Octomvre a. c. — o aprob în urma motivelor sale.

Despre acesta, în urma raportului nr. 21.060, dela 19 Noemvre a. c. pe

tul nostru. Cărțile mele, la care până acum nu mă uitasem tocmai cu dragoste, care mi păreau așa de grele de purtat: gramatica mea, istoria biblică: — acum mi-se păreau ca niște vechi prietini. Imi părea rău, că trebuia să mă despart de ele. Tot așa imi părea rău după d-l Hamel. Cugetul, că ne va părăsi, că nu-l voi mai vedea, mă făcea să uit toate pedepsele, toate loviturile cu linealul, de care mă făcuse părtaș.

Bietul om! În cinstea acestei ultime zile de școală îmbrăcose așa-dar hainele sale de sărbătoare. Acum înțelegem, de ce veniseră la școală și bătrânii aceia, cari se așezaseră în băncile din urmă. Părea, că voiesc să țină: „Ne pare rău, că n'am venit mai des aici în școală.“ — Era și un fel de mulțumită față cu învățătorul nostru, care slujise cu credință timp de patru-deci de ani, împlinirea unei ultime datorii față cu patria cea veche, care se depărta cu el...

(Va urma.)

lângă retrimiteră a aceluia înscris publicul comitatului cu acea observare, că o atare adunare, care se compune nu din înșiși alegătorii, ci din delegații lor, nu se poate privi, ca o conferență de partid conform §-ului 104 din art. de lege XXXIII, din 1874; din cauza aceasta, precum și din aceea, că membrii adunării sunt grupăți după naționalitate și nu după comunele din cercurile electorale, sau după cercurile electorale, respective nu ca alegătorii unui anumit cerc electoral, sau ai unei anumite comune, — oprirea pe baza §-ului 104 a art. de lege XXXIII, din 1874 a adunării din cestiune, ca a uneia care nu e adunare electorală de partid, a fost pe deplin motivată.

Budapesta, la 24 Decemvre 1896.

În locul ministrului:

Latkoczy m. p.,
secretar de stat.

CRONICA POLITICA.

— 15 (27) Ianuarie.

Diarele franceze au urmărit cu multă atențiune călătoria contelui Goluchowski la Berlin. Atât „Figaro“ cât și oficiosul „Temps“ admoniează, ca Francezii să fiă cu ochii în patru la ceea ce se petrece în Berlin și în Londra; s'amența ce va s'amența-o contele Goluchowski va răsași în curând. „Temps“ crede, că în adevăr călătoria ministrului austro-ungar la Berlin a fost cauzată în special de numirea contelui Muraviev ca șef al oficiului rusesc de externe. Dăr contele Goluchowski și principele Hohenzollern de sigur, că au atins în discursurile lor și alte cestiuni și între aceste sunt a se numera, fără îndoială, afacerile orientale și egiptene. Cestiunea orientală trebuie să intre cât mai curând într-o nouă fază, și atunci și Germania va fi silită să-și părăsi atitudinea sa enigmatică de până acuma. „Europa“ — adaugă „Temps“ — „se va afla în curând în aceeași situațiune critică, ca în érna anului 1878, când trupele victorioase rusești porniseră spre Constantinopol. Cabinetul berlinez este conșcitu de serioșitatea hotărârilor ce va trebui să le ia și a voit să se pună în înțelegere cu ministrul austriac. Acesta va fi de sigur motivul adevărat înș ținut secret al vizitei contelui Goluchowski în Berlin.

Nu mai puțină îngrijire a produs în presa franceză șcirea, că contele Goluchowski a pledat în Berlin în favorul dorințelor cabinetului britanic privitor la Egipt și la Sudan; cu alte cuvinte a voit să câștige pe cancelarul german pentru planul de-a lăsa Angliei mână liberă în Egipt ca să potă cu atât mai ușor să ducă la sfârșit cu succes expedițiunea în Sudan în contra oștirea Mahdiului și astfel să vină indirect în ajutor Italianilor în Erythrea amenințați mereu de cătră Mahdiu.

În zilele din urmă au sosit érași triste șciri din Erythrea în Roma, cari iluștrază foarte drastic critica situațiă a Italianilor în Africa. Abia s'a uscat ceruēla, cu care a fost scris tractatul de pace dela Adisababa încheiat cu regele Abissiniei, Menelik, când étă, că acum la granița sud-vestică apare de-odată un nou dușman, numeroșele cete selbatice ale Mahdiului așa numiți Derviși. Italianii nu s'au așteptat la o astfel de surprindere, așa că generalul Baldissera a plecat din Masauah ca să ia parte la conferențele din Roma asupra administrației și organizației coloniei italiene. Locuitorul său, generalul Viganò, a luat măsurile ne-

cesare pentru a se spera contra atacului Dervișilor, cari se apropiă cu vre-o 12 mii omeni amenințând localitatea Agordat. Oștirea mahdistă e comandată de Achmet Fachdil și vine din ținutul Ghedaref. Un asemenea atac au mai făcut Dervișii la 1893. În Roma îngrijirea din cauza aceasta este mare, diarul „Roma“ țiece că a primit șciri rele. Dervișii sunt mai numeroși decât s'a creșut și au asediat cetatea Cassala, un punct însemnat militar și comercial pentru colonia italiană.

*

Un comunicat din Paris apărut în „Polit. Correspondenz“ anunță, că conferențele ambasadurilor din Constantinopol asupra reformelor turcesci vor fi în curând terminate. Resultatul lor însă nu va fi un program complet și detaliat pentru reorganizarea administrației interne. Din contră să potă admite, că reformele ce vor fi propuse Sultanului de cătră ambasaduri se vor mărgini la următoarele două puncte: regularea controlului administrației finanțelor turcesci, crearea condițiilor prealabile pentru un nou împrumut turcesc și acordarea siguranței și a unei justiții de Dómne-ajută pentru toți supușii Sultanului.

SCIRILE ŢILEI.

— 15 (27) Ianuarie.

O ordinațiune cătră inspectorii de școle. Ministrul unguresc de culte Wlassics a dat o ordinațiune cătră inspectorii școlari, impunându-le acestora să fiă cu deosebită grijă față de progresele tot mai mari ale învățămîntului și de — *creșterea religioasă*. Pentru ajungerea acestui scop ministrul pretinde, ca inspectorii să viziteze cât mai des școlile și să îngrijescă, ca învățătorii să primescă regulat salariile, căci dorința lui este, ca legea privitoare la regularea salariilor învățătorilor să se execute foarte conșcitos. — Dăr decât inspectorii sunt Jidani, ori sunt niște păgani atești, cum vor îngrijii de creșterea religioasă a copiilor? Și decât poporul e sărac și nu are de unde plăti, cum va îngrijii de regulata salarisare a învățătorilor?...

În cauza școlilor române Macedonene. Cetim în „Epoca“: Comitetul național al studenților se va întruni săptămâna această spre a stabili modul cum vor începe campania în cestiunea școlilor române din Macedonia și în contra lui Apostol Mărgărit. Campania promite a fi foarte viguroasă, căci se vor țină întruniri pregătitoare și un mare meeting în capitală. Se vor trimite apoi memorii și delegațiuni Corpurilor Legiuitoare, etc.

Atăta ne-a mai trebuit! „Nemzeti iskola“ împărtășește în numărul său din urmă din isvor bine informat, că se plănușce înființarea unei noue școli de stat în suburbiul nostru Brașovul-vechă. Se țiece, că inspectorul de școle caută acuma locul potrivit pentru școală, cu care în legătură e plănușit a se înființa o școală de repetițiă economică și să se învețe într'ensă cu deosebire albinăritul și grădinăritul. Până acum s'au înființat în Brașov trei școle de stat primare: în cetate, apoi în suburbiul Blumena dela 1875, ér în Octomvre anul tr. s'a deschis în Scheiu o școală așa dișă milenară cu două clase. Acum vine la rând Brașovul-vechiu să fiă și el împărtășit de „bunătățile“ unei școle de stat unguresci. — Asta se vede, era cea mai mare și mai urgentă lipsă a populațiunii orașului nostru. Atăta ne-a mai trebuit!

Pentru proprietarii de case și de pământ. Atragem din nou atențiunea proprietarilor de imobile asupra publicațiunii oficiului de dare din numerii trecuți, în care să arată, că termenul ordinar pentru prezentarea fashiunilor privitoare la datoriile, ce sunt înscrise pe realitățile lor, se sfârșeșce cu ziua de 31 Ianuarie 1897.

Din ziua această până la 15 Februsrie se vor primi blanchetele de fashiune numai decât vor fi însoțite de o petițiune, în care se motivează în mod demn de creșut cauza întârșierii.

Meeting de protestare. „Correspondance Rose, — corespondență nouă ce apare de două ori pe săptămână sub direcțiă d-lui Roberto Fava — anunță, că în curând se va țină la Paris un mare meeting de protestare în contra poliției asupritore a guvernului unguresc și în contra naționalităților din Ungaria și Transilvania. Meetingul va fi convocat de studenții români, slovaci și sërbi.

Maghiarii din Brăila se adresază prin preotul lor reformat de-acolo cătră publicul maghiar, apelând la el ca să le ajute școlă, care ar fi în pericol să fiă închisă. În apelul, pe care amintitul preot îl publică în „Magyarország“, se țiece între altele, că aproape 4000 de muncitori și industriași maghiari locuesc în Brăila și pe aceștia numai biserica maghiară reformată i-a scăpat până acuma de perire națională. Avem, țiece, o școală populară cu două săli și cu șese clase, care e vizitată de 130 școlari, între cari o parte sunt Maghiari de religiunea israelită (!) și romano-catolică. Această școală se potă mândri a fi una din zelosele ante-luptătoare ale culturai maghiare. Din cauza sărăciei ei, neputând însă corăspunde cerințelor ce i-le pune ministerul de instruțiune român, e amenințată cu nimioire și cu închidere, deci să i-se trimită ajutore la parochia calvină din bulevardul Carol etc. — Am înregistrat acestea pentru-ca să se vadă, că nimeni nu împedecă pe Maghiarii din România de-a avea școle cu limba lor și pericolul, de care vorbesce apelul de mai sus desigur, că decât în adevăr există, nu vine dela vre-o măsură dușmănoșă a guvernului român, cum se întemplă aproape dișnic din partea guvernului unguresc față cu școlile Românilor de dincoace, cari nu trăesc aici cu miile, ci cu milioanele și nu sunt muncitori veniți de eri-alaltăeri, ci locuitori băștinași ai țerei.

După măcelul dela Anina. Un abonent al nostru, care a fost țilele acestea la Anina, ne comunică, că acolo domnesce acum o tăcere mortală. Oenarii toți sunt în grevă și oenale stau pustii. Uoiși imediat de glonțele gendarmilor în ziua catastrofei (20 Ian. n.) au fost 7, greu răniți 4; dintre aceștia unul a fost transportat la spital, unde a și murit, alți doi au murit acasă în familie, ér al patru-lea trage de mörte. Cu totul au murit până acum 10, ér răniți, după cum s'a constatat acum, au fost 20. Au fost prinși și areștați ca conducători ai résvrștirii 33 bărbați și 3 femei. Oenarii au însărcinat pe avocatul din Budapesta Dr. Pap Iozsef ca să apere cauza lor față cu societatea, în a căreia posesiune se află minele, și astfel în curând cestiunea va s'junge înaintea tribunalului din Budapesta. Deputatul Hentaller a interpelat pe ministrul de interne, ér mai înainte deputatul I. Asboth interpelase în dietă pe ministrul de interne, pe cel de justițiă și pe cel de finanțe asupra catastrofei din urmă dela Reșița. Asboth întrebă pe ministrul de interne „dăcă are cunoșcinti, că nenorocirile în minele dela Reșița sunt la ordinea țilei, că aici se întemplă mai multe nenorociri ca în toate celelalte mine din Ungaria? E dovedit, că neglijența și negrija față cu lucrătorii, pe cari societatea drumului de fier austro-ungare tinde numai a-i exploata pe eftin, fără a avea grija de-a le aduce și îmbunătățiri și ajutore moderne. Societatea, țiece Asboth, e încurajată prin aceea, că pe moșile ei, ea alege trei deputați guvernamentali.“

Țera în pericol. Foile din Pesta aduc șcirea grozavă, că la liceul evanghelic din Semniș s'a descooperit o conspirațiune secretă a tinerimei slovace de-acolo. Conspirațiunea această constă din vre-o 40 membri și datăz deja de un an de țile, fără ca să-i fi putut da cine-va de urmă până acum. Protocolele și celelalte acte ale „conjurațiilor“ se află deja la direcțiunea școlară. Colegiul profesoral încă n'a adus până acum nici o hotărâre în privința celor complicați la „trădarea de patriă“, dăr vor aduce în curând. — Să te ții scum la eli-

minări și alte pedepse disciplinare pentru salvarea „patriei în pericol.”

Mai multe acte și manuscripte inedite, rămase de regretatul *Silasi*, precum prelegeri universitare, diferite studii, tractate etc., după cum suntem informați, se află în mâinile fostului director gimnazial dela Năsăud, *Ion Ciocan*, actual deputat dietal. Oare ce are de gând să facă Ciocan cu aceste hârtii, despre care se crede, că din punct de vedere românesc sunt de mare valoare și interes?

Viitorul congres de pace se va ține în Bruzela, unde va fi și o expoziție internațională. Hotărârea aceasta a luat-o biroul central din Berna.

„Madame Rigo.” Princesa Chimay publică în „Figaro” o scrisoare, în care spune, că ceea ce a îndemnat-o pe ea să fugă cu Țiganul Rigo Janosi este faptul că bărbatul ei a neglijat-o și nu s'a interesat de ea. Asta înocă ar fi mai suportat-o cumva, dăr bărbatul ei începuse să piardă timpul la Monte-Carlo și la Spaa, bătând cărțile și risipind averea. Prin asta s'a simțit dejosită înaintea societății și de aceea s'a aruncat în brațele lui — Rigo, ca s'o scape acesta de rușine și dejosire! Scrisoarea e iscălită astfel: „Madame Rigo” De-altmintearea „Madame Rigo”, poți fi mângăiată, oăci și-a căpătat încă o soță vrednică pe contesa *Saurma-Jartsch*, soția contelui Saurm din Berlin. Această încă a fugit de curând cu o *calfă de pravădă* și astăzi trăese împreună într'o mică comună muntosă, cu numele Wannseeben. Semne ale timpului!

Nenorocire în China. Se anunță din San-Francisco, că în decursul unei reprezentații teatrale din un templu din orașul chinezesc Kwongtew, explodând o lampă s'a născut panică grozavă. În imbușela cea mare, ce se făcu, se prăpădiră peste 300 persoane, între care și 36 actori.

Probe de „Romana” și „Lanciers” pentru serata ofierilor va avé loc Joi în 28 Ianuarie, Luni 1-a, Joi în 4, Vineri 5 și Marți 9 Februarie dela 5—7 d. a. în sala vânăta a Redutei.

Logodnă. D-l *Patriciu Pintea* cleric abs. și învățător în Sighișoara, s'a logodit cu d-ra *Eugenia Maria Mircea*, fiica d-lui preot din Cața. — Dorim fericeire tinerei părechii.

Concertul Schubert. Sâmbătă în 30 Ianuarie st. n. societatea filarmonică din loc va da un concert festiv spre serbarea centenarului dela născerea marelui compozitor vienes Franz Schubert, cu concursul reuniunii de cântări săsești. *Programa* este următoarea:

1) *Insemnătatea lui Schubert*, vorbire ținută de președintele societății filarmonice. 2) *Overtură* la Alfonso și Estrella pentru orchestră esec. de soc. filarm. sub direcțiunea d-lui A. Brandner. 3) *Cântec* de d-șora Iulia Giesel. Acomp. de piano d. R. Lassel: a) An die Leyer (după Anakreon de Bruchmann) b) Der Tod und das Mädchen (Claudiu) c) Aufenthal (L. Reilstab) d) Die böse Farbe (Wilhelm Müller). 4) *Symponia neterminată* în H-moll pentru orchestră a) Allegro moderato b) Andante con moto; esec. de soc. filarm. Dir. Brandner. 5) *Două coruri de bărbați*: a) Die Nacht b) Stündchen, cor de bărbați cu solo bariton, esec. de Reun. de cântări săsești, director K. Lassel. 6) *A șesea Symponia* în C-moll pentru orchestră: a) Adagio, Allegro b) Andante c) Scherzo d) Allegro moderato; esec. de Soc. filarm. Dir. A. Brandner. Inceputul la 8 ore sêra.

Bal în Năsăud se va arangia la 6 Februarie n. 1897 în sala de gimnastică de-acolo. Inceputul la 8 ore sêra. În pânză se vor juca: „Bătuta”, „Călușierul” și „Romanul”. Intrarea: pentru o persoană singuratică 1 fl., ér de o persoană în familie 80 cr. Venitul curat e destinat în favorul „fondului școlărilor bolnavi” dela gimnaziul sup. fundatiional din Năsăud. Suprasolvițiile se vor chita în raportul gimnazial tipărit.

Sciri mărunte din România. — M j Sa Regele a conferit Marea cruce a „Stelei României” d-lui Simic, primului ministru al Serbiei.

— Sâmbătă Regele a primit în audiență pe căpitanul Rozwadowski, atașatul militar austro-ungar, care i-a remis „Anuarul armatei austro-ungar pe anul 1897.”

— Starea sănătății prințului Dimitrie Ghica e desperată. Dr. Nothnagel, care a fost chemat dela Viena la patul bolnavului a șis, că decă va succede să pôtă lua aceasta ceva hrană, stunoî el va mai puté trăi câte-va luni.

— Consiliul comunal din Seghedin (Ungaria) a hotărît să dea în judecată diarul „Liberalul Gălățean”, care cu ocaziunea procesului Brenning a acusat pe membrii acestui consiliu, cum-că ar fi fost mituiți de casa Georgi. S'a cerut deja intervenirea ministerului de externe din Viena pe lângă guvernul român în scopul acesta.

— D-na Elena Theodorini, solicitând primarului din Iași Teatrul Național de acolo, pentru a da două reprezentații cu trupa de operetă din Bucuresci, a fost refuzată în mod categoric.

Nuntă de argint.

Sêlagiu, 23 Ianuarie n. 1897.

În 22 l. o. și-a serbat iubileul de 26 de ani al fericeitei și pațnicei sale căsătorii d-l *Andrei Cosma*, directorul institutului „Sylvania” din Șimleu și cunoscutul bărbat român sêlagian, cu soția sa d-șora *Maria n. Dragoșiu*.

Ambii iubilanți dimineța la 8 ore au luat parte la serviciul divin în biserica gr. cat. din Șimleu, ér după amăzi au primit felicitările privatilor și a reuniunilor și corporațiilor, pentru cari au lucrat și luoră.

În numele Reuniunii femeilor rom. Sêlagiene i-a binevenat d-na *Veronica Vi-cașiu*, care în termeni călduroși a accentuat meritele iubilanților față de reuniune și șoala acesteia și li-a oftat mult bine pentru serviciile lor, urmate de rezultate rodnice.

Pentru institutul „Sylvania”, tot-odată și ca reprezentant al inteligenței române din Sêlagiu, a vorbit Rev. d-n vicar *A. Barbolovicu*, descriind în vii colorii activitatea d-lui Cosma, atât ca director de bancă, cât și ca fruntaș bărbat național.

A urmat „Reuniunea învățătorilor rom. sêlagieni”. De numele d-lui A. Cosma e legată înființarea și organizarea acestei reuniuni, pentru a cărei înaintare spirituală și materială a făcut mult în acest pătrar de secl. În urmă i-au gratulat studenții români din Șimleu ca unui binefăcător al lor.

Sêra au dat cină, la care au luat parte onorații și din provincie.

D-l A. Cosma mai ales din 1887 încôce, de când cu înființarea institutului de credit și economii „Sylvania” s'a strămutat cu locuința în Șimleu ca director de bancă, cu inimă devotată și zel neobosit a reformat și ridicat cauza economică și școlară a Românilor din acest ținut. Cu viură atențiune urmărește mersul învățământului din fiă-care comună și unde e vre-un efect, corege, instruază, îmbărbătează și ajută. Munca neobosită și prevederea ageră, ce-l caracterizează în toate lucrările, a făcut să ne vedem realizate frumoșe scopuri, la cari altcum pôte nict când nu ajungem.

Fiă, ca sê-l putem felicita și la nunta sa de aur între noi. a.

S'a infundat vulpea 'n sac.

Diua de Luni a camerei ungureșor a fost consacrată ministrului-președinte Banffy. El a format obiectul de discuțiune aprôpe al întregii ședințe, dér acest obiect n'a prea fost un obiect de cinste, ci mai mult de rușine și scandal.

S'a continuat adeocă din nou discuțiunea asupra scrisorii, pe care deputatul partidei „naționale” Blaskovich a adresat-o abatelui Molnár, președintele „partidei populare”, și care scrisore ajungând în mâinile lui Banffy, acesta și-a permis indiscrețiunea de-a o cети în plenu ședinței de Joi a camerei, cu scop de-a compromite pe ambele partide.

Încă la inceputul ședinței, ministrul-președinte Banffy luă cuvântul pentru a

spune, că scrisoarea amintită a primit-o dela redactorul unui diar guvernamental. S'a întemplat adeocă, oă o cântăreță dela operă s'a mutat cu locuința tocmai în același local, unde fusese înainte cancelaria „partidei populare”. Aci aflase ea nisce hârtii aruncate, pe cari le dete bărbatulul său. Aceasta, aflându-le de interes, le duse la redacțiunea respectivului diar guvernamental. Redactorul acestui diar luă una dintre hârtii și o duse la biroul ministrului-președinte și fiind-oă el (Banffy) nu era acasă, o dete unui funcționar.

Aci Banffy, care căuta să se scuse, fii întrerupt. Opoziția pretinse prin strigăte șgomotôse să se pronunțe mai lămurit și să numeșcă persoanele. În urma acesteia lucrurile se lămuriră, făcându-se următoarele constatări penibile:

Redactorul, care a dus scrisoarea la ministeriu, este *Veszi Jozsef* dela „Pesti Napló”. Acesta n'a aflat *cuvincios a publica o scrisore privată* în diarul său și de aceea a cregut să comunice cuprinsul acesteia lui Banffy, dér fiind-oă acesta nu era acasă, a comunicat afacerea lui Jeszenszky Sándor, faimosul consilier ministerial. Jeszenszky a cerut să-i dea lui scrisoarea, Veszi i-a dat-o, dér cu *condiția, ca să nu o dea publicității, căct după părerea lui, acesta ar fi un lucru necinstit*. Când însă Banffy, pe lângă toate acestea și-a permis să cetască scrisoarea în cameră, numitul redactor s'a dus la el și s'a jăluit, cerând ca Banffy să-l reabiliteze în cameră, ceea ce însă Banffy n'a făcut.

Toțe aceste descoperiri Banffy a fost silit să le recunoscă, deôcece deputatul Bolgár Ferencz a fost anume însărcinat din partea redactorului Veszi, ca să controleze toate cuvintele lui Banffy și să-l dea de gol îndată ce acesta ar voi să falsifice lucrurile. Astfel Banffy a fost silit să recunoscă starea lucrului, căutând să se scuse numai cu aceea, că el a *uitat de condiția pusă*, oă adeocă sê nu facă us de scrisore.

O altă descoperire penibilă constă în aceea, că Banffy a folosit scrisoarea ca pe un *lucru de actualitate*, care s'ar fi întemplat încă în decursul alegerilor dietale, voinde să lovescă în „partida populă” și mai ales în partida „națională”, al cărei membru dîsesse, că este autorul scrisorii. S'a aflat însă, că scrisoarea e datată din Septemvrie 1895, adeocă cu un an înainte de *alegeri, pe când „partida populă” nict nu era încă constituită, ér autorul scrisorii Blaskovich nict nu făcea parte din partida „națională”*.

Va să șică Banffy, în înțelesul strins al cuvântului, a fost prins cu ocaua cea mică. Nu numai că a violat secretul unei epistole curat private, de care a usat fără îndreptățire, dér a umblat să înșele opiniunea publică și să înegrască opoziția prin apucături mincinoșe.

Se înțelege, aceste descoperiri au provocat iritațiune mare în dietă. Depntatul *Ivanha Ozkár* într'o vorbire aprôpe ne mai pomenit de înverșunată a acusat pe Banffy oă pe o *gazdă de hoști*, ér procederea lui a numit-o *porcăria*. Banffy, cum spun raporturile foilor budapestane, era opărit, roșu la față și posomorit. Intrégă partida guvernamentală se simția opărită și indispusă; din numărul enorm al mameluicilor săi, abia unul, Gajári Ödön, i-a sărit în apărare, fiind astfel silit a se apăra singur pe sine, dér vai de apărare. Bietul Banffy făcea o mutră de compătimit.

Diarele opoziționale din Budapesta din nou se ocupă cu această cestiune scandalôșă în articuli de fond; „Magyarország” stăruie, ca Banffy să fiă dat afară din „Căsina Națională”.

NECROLOG. Parochul Nadeșei române Gavril Mateiu ca tată, Agneta Cotta văduvă Mateiu ca soțică; Margareta și Otilia ca fiice; parochul Rîpei inf. Vasiliu și familia sa; Ioan, Danilă și Lina cu soțul; Ioan Staniță ca frați; Anton Cotta și soția Fira ca soț; Maria Cotta și Cornelia Moisin n. Cotta ca cumnate cu inima frântă de durere aduc la cunoștința tuturor consăngenilor, amicilor și cunoscuți-

lor, oumă scumpul lor fiu, soț, tată, frate, ginere și cumnat, Parochul greco-oriental din Restoșnia-Poleți *Zaharie Mateiu* după un serviciu preoțesc de 13 ani, purtat cu mare zel și activitate rară, în anul al 42-lea al vieții și al 13-lea al fericeitei căsătorii la 27 l. o. dimineța la 4 ore, în urmă unui morb greu și acut, și-a dat nobilul său suflet în mâna Creatorului.

Poleți, 28 Dec. 1896.

Fiă-i țerăna ușoră!

ULTIME SCIRI.

Praga, 26 Ianuarie. Astăzi guvernul boem a făcut o declarațiune în dietă privitoare la deplina egală îndreptățire a celor două naționalități în Boemia, care a fost primită cu aplause pe băncile Cehilor. S'a conces între altele și limba oficială internă cehică.

Literatură.

Liturgia S-tului *Ion Chrisostom* compusă în terzet pentru școlari de *Ion Vidu*, Lipsca 1896. (proprietatea autorului). Un caiet musical de 40 pag. cu diferitele cântări liturgice arangiate pentru trei voci după texturile obișnuite a se cânta în toate ținuturile locuite de Români. Prețul 3 fl.

Revista „Liga Română”. Precum am fost anunțat, diarul „Liga Română” s'a prefăcut dela Anul nou în revistă săptămânală. Noi am primit numai nr. 2. Din acest număr din urmă vedem, că noua revistă „pentru interesele culturale ale tuturor Românilor” se presentă într'un format plăcut 8° mare, pe hârtia destul de frumoșă, cu tipar elegant pe două coloșe destul de variat și interesant. Nr. 2 al „Ligei Române” (32 pag.) are următorul sumar: Congresul Ligii, în politica esteriôră, Momentul național în cultură, Un nou atac în contra Românilor, Centenarul unui drapel național, Un ungar despre originea Românilor, Cronica generală, Din domeniul științelor, Notițe diverse, Informațiuni. Abonamentul anual e 12 lei, pe trimestru 3 lei.

DIVERSE.

Fată de croitor regină. Americanul John Hobbs regele insulelor Illiks, cari se țin de insulele Hebridele nouă se căsătorii în 30 l. o. cu d-șora *Ella Colin*, fiica unui croitor din New-York. Actul cununiei l'a săvârșit un preot luteran. După cununia Hobbs declară în limba supușilor din insulele Illiks, că soția sa de aici încolo este regina supușilor sale din acele insule. În țera sa Hobbs e numit regele Omalea. După reîntôrcerea sa în Illiks își va serba cununia și după obiceiul locuitorilor de acolo.

Ocupațiunea laterală a capetelor încoronate. O fôie englesă șorie: Prințipele de York, fiul prințului de Wales soică măestria funăritului, care a învățat-o dela un marinar bătrân. Vêrul său, Țarul, este un învățat econom. El se pricepe bine la plugărit, la secerat și cosit și mai soică și mulge vacile. Împêratul Wilhelm este iscusit culegător de litere. Regele Umberto nu numai că e un cismar brav, dér se pricepe bine și la cârpit, pe lângă acesta însă el mai e și pictor. Regele Șvediei, Oscar, ca și Gladstone, este un renumit tăetor de lemne, ér regina Portugaliei Amalia, e o escelentă modistă așa oă pôte concura și cu cea mai bună modistă parisiiană.

Nu s'a putut Judele: De ce n'ai pre-dat portmoneul ce l'ai găsit la poliția? **Acusatul:** Era sêra târziu când l'am găsit. **Judele:** Și în dimineța următoare? **Acusatul:** Nu mai era nimio intrinsul!

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior**

Călimdarul Plugarului pe 1897, edat de Tipografia „A. Muresianu“ din Braşov, a eşit de sub tipar şi se espedeză dîlnic. Acest călimdar intră acum în anul al 5-lea, avînd un cuprins tot mai bogat şi mai interesant. De astă-dată în călimdar se cuprind şi mai multe chipuri frumoase. Pe pagina primă se află portretul fericitului întru pomenire *Ioan Baruc*, marele scriitor popular dela începutul acestui veac, ér în text se află scrisă istoria vieţii şi lucrării lui. Partea calendaristică este mai bogată ca până acum, îndreptându-o şi înmulţindu-o după trebuinţele ivite, însemnând până şi evangeliile, ce sunt a se ceti în flă-care Duminecă. Pentru a economisi din spaţiu, măsurile de lungime şi greutate, competenţele de timbre şi tacse, taxele pentru postă şi telegraf etc. s'au cules cu litere mici de tot. Mai ales tarifa pentru telegrame şi taxele postale pentru scrisori şi pachete s'au adus pe lung şi pe larg după cele man noué ordinaţiunii postale. Têrgurile sunt de-asemenea îndreptate şi corectate. Urméază Introducerea de *Ioan Georgescu*, şi apoi vine partea literară. Acéstă parte este mult mai bogată ca în călimdarele din anii trecuţi, cuprinzînd ea singură vre-o 42 pagine cu cele mai frumoase istorisiri, poesii etc., tôte scrise pentru popor şi fôrte interesante. În

partea economică de-asemenea se află o seriă bogată de articuli de mare interes pentru plugari, precum: Rotaţiunea în economia comasată, Lucrarea pămîntului, Tovărăşiile economice, Intrebuintarea vacilor la lucru, Paşunatul vitelor, Văruiatul grăului de sémîntă, Legumele bostănóse, Culesul şi pēstratul pómelor şi altele. La urmă vin felurite poveţe, glume etc. cum şi o mulţime de anunţuri.

Călimdarul se află de vîndare la „Tipografia A. Muresianu“ în Braşov şi la librăria N. Ciurcu; costă şi de astă-dată numai 25 cr., ér trimis prin postă 30 cr. Celui ce cumpără de-odată mai multe exemplare, li-se dă rabatul cuvenit. Mai cu inlesnire se pôte comanda de-odată cu inoirea abonamentului la „Gazeta Trans.“

Cursul la bursa din Viena.

Din 26 Ianuarie 1897.

Renta ung. de aur 4%	122.20
Renta de coróne ung. 4%	99.25
Impr. cáil. fer. ung. în aur 4 1/2%	123.60
Impr. cáil. fer. ung. în argint 4 1/2%	101.70
Oblig. cáil. fer. ung. de ost. I. emis.	120.50
Bonuri rurale ungare 4%	97.65
Bonuri rurale croate-slavone.	98.—
Imprum. ung. cu premii.	152.50
Loterii pentru reg. Tisei şi Segedin.	140.75

Renta de hârtie austr.	102.—
Renta de argint austr.	102.20
Renta de aur austr.	123.20
Losuri din 1860	145.50
Aşii de ale Băncei austro-ungară.	963.—
Aşii de-ale Băncei ung. de credit.	412.—
Aşii de-ale Băncei austr. de credit.	375.25
Napolecodori	9.51 1/2
Mărci imperiale germane	58.70
London vista	119.75
Paris vista	47.50
Rente de coróne austr. 4%	101.15
Note italiene	45.05

Cursul pietei Braşov.

Din 27 Ianuarie 1897.

Banconote rom. Cump.	9.44	Vînd.	9.48
Argint român. Cump.	9.41	Vînd.	9.43
Napoleon-d'ori Cump.	9.47	Vînd.	9.50
Gaibeni Cump.	5.60	Vînd.	5.63
Ruble ruseşti Cump.	126.—	Vînd.	—
Mărci germane Cump.	—	Vînd.	—
Lire turceşti Cump.	—	Vînd.	—
Soris. fonc. Albina 5%	100.75	Vînd.	101.75

De arîndat

Muntele Sântilie

din judeţul Prahova (România), pro-

prietate a Bisericei Sf. Nicolae din Braşov (Scheiu) prin licitaţiune cu oferte, care se va ţine la Biserica proprietară **Duminecă în 26 Ianuarie 1897 st. v. la 10 ore a. m.** Ofertele însoţite de 10% din suma oferită ca vadiu sê vor înainta până în ziua amintită la 10 ore, subsemnatului comitet parochial.

Comitetul parochial al Bisericei Sf. Nicolae din Braşov (Scheiu).

David Almăşan,
preşedinte.

Arseniu Vlaicu,
secretar.

1165.2—5

FARMACIA

cu o daravere de 14,000, într'un oraş mai mare din Transilvania, cu o fabrică de sodă este a se vinde pe lângă condiţiuni favorabile. Se pôte preda imediat.

Informaţiuni detaliate la Administraţiunea foii noastre.

3—5.

Pilulele pentru Curăţirea Sîngelui
mai nainte numit „PILULELE UNIVERSALE“ ale lui
I. P S E R H O F E R

merită cu tot-dreptul numirea din urmă, deore-ce în faptă sunt fôrte multe bóle, la carî aceste pilule au probat efectul lor escelent.

De mai multe deoenii sunt aceste pilule lăţite şi puţine familii se vor afla la carî ar lipsi o mică proviziune din acest medicament de casă escelent.

S'au recomandat şi se recomandă de către mulţi medici aceste pilule ca medicament de casă, cu deosebire în contra tuturor suferinţelor, ce provin în urma relei mistuirii şi constipaţii, precum: **perturbarea în circulaţiunea feriei, suferinţa de ficat, slăbirea maţelor, colica cu vînturi, congestiunea la creeri hâmorhoide** (vina de aur) şi c. l.

Prin proprietatea lor purificătoare de sînge au cu deosebire bun efect asupra anemiei şi asupra bólelor ce lisvorăsc din această, precum: **gălbînare, dureri de cap nervose** ş. a. m. Aceste pilule purificătoare de sînge lucrăză aşa de uşor, încat nu pricinuesc nici cele mai mici dureri şi pentru aceea le pôte folosi şi cele mai slăbite persoane, chiar şi copii fără nici o temere.

Aceste pilule purificătoare de sînge se prepară veritabile singur numai în farmacia „zum gold. Reichsapfel“ a lui **I. Pserhofer Singerstrasse Nr. 15 la Viena** şi costă o cutiă cu 15 pilule 21 cr. v. a. Un sul cu 6 cutii costă 1 fl. 5 cr. trimiţîndu-se francat cu rambursă 1 fl. 10 cr. Dacă se trimite suma banilor înainte, costă un sul cu pilule 1 fl. 25 cr. inclusive francare, 2 suluri 2 fl. 30 cr., 3 suluri 3 fl. 35 cr., 4 suluri 4 fl. 40 cr., 5 suluri 5 fl. 20 cr., 10 suluri 9 fl. 20 cr. Mai puţin de un sul nu se pôte espeda.

N. B. În urma lăţirii lor celei mari, se imiteză aceste pilule sub diferite forme şi numiri, de aceea se face rugarea a cere anume „**Pilule purificătoare de sînge**“ ale lui **I. Pserhofer** şi numai acelea sunt veritabile, a căror instrucţiune pentru folosire este provădută cu iscălitura **I. Pserhofer**, şi carî pörtă pe capacul cutiei tot aceeaşi iscălitură în colóre roşia.

Dintre nenumăratele scrisori, prin carî consumenţii acestor pilule mulţămesc pentru redobîndirea sănătăţii după cele mai varii şi grele bóle, lăsăm se urmeze aci puţine numai, cu observarea, că ori-cine a întrebuintat odată aceste pilule, le recomandă mai departe.

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stim. D-le Pserhofer! Binevoesc de a-mî trimite éráşî 15 suluri din escelentele D Tale piluri pentru curăţirea sîngelui cu rambursă postală. Cu această ocazie Vê aduc mulţămirile mele pentru efectul de minune al pilurilor D-tale.

Cu distinsă stimă,
Franz Pavlistik, Köln, Lindenthal.

Hrasche lângă Flodnic 12 Sept. 1887.

Stim. D-le! A fost voinţa lui D-şeu că pilulele D-v. au ajuns în mânilor mele, şi rezultatul dela acestea îl atribui D-v. Mă recisem în patul de leusiză ast-fel încat nu mai puteam lucra şi aşî fi sigur deja mórtă, dacă nu m'ar fi scăpat minunatele D-v. pilule. D-şeu sê vă binecuvintese de mii de ori. Am confienţa, că pilulele D-v. mă vor face de tot sănătósă, așa precum a folosit şi altora.

Theresia Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Dec. 1887.

Stim. D-le! În numele mătuşei mele de 60 ani îmi esprim oca mai căldurosă mulţămire. Dênsa a suferit 5 ani de catar la stomac cronic şi de apă. Vieţa i era un chin şi se credea deja de perdută. Prin întâmplare a căpătat o

cutiă cu escelentele D-v. Pilule purificătoare de sînge, şi după o întrebuintare mai îndelungată s'a vindecat.

Cu distinsă stimă, **Iosefa Weinzettel.**

Eichengraberamt bei Gföhl,
27 Martie 1889.

Stim. D-le! Subsemnatul se rógă a mai trimite 4 suluri cu pilulele D-v. în adevêr folositoare şi escelente. Nu pot întrelăsa fără ca sê Vê esprim recunoştinţa mea în privinţa vâlórei acestor pilule, şi le voi recomanda unde numai se va puté tuturor suferinşilor. Vê autorisez, ca această a mea mulţămire sê o folosiţi după plac şi pe cale publică. Cu distinsă stimă **Ignaz Hahn.**

Gotschdorf bei Kohlbach, Oestr. Schlesien, 8 Oct. 1888.

Stim. D-le! Vê rog a-mî trimite un sul cu 6 cutii din pilulele D-v. universale purificătoare de sînge. Numai minunatele D-v. pilule am sê mulţămesc, că am scăpat de o suferinţa de stomach, care m'a chinuit 5 ani. Aceste pilule n'are sê-mi lipsesăză nici-odată şi esprim prin această mulţămirea mea cea mai căldurosă.

Cu cea mai mare stimă, **Ana Zwickl.**

Liquer Bernhardiner din plante de Alpi, dela **W. O. Bernhard** în Bregenz, în contra tuturor greutăţilor de stomac. O sticlă 2 fl. 60 cr., o jumătate sticlă 1 fl. 40 cr., 1/4 de sticlă 70 cr.

Alifă americană, cel mai bun mijloc în contra tuturor suferinşelor reumatice: durerilor la şira spinării, junghiori, ischias, migrenă, dureri nervose de din-I, dureri de cap, junghiori la urechi etc. 1 fl. 20 cr.

Minunatul balsam englezesc, o sticlă 50 cr.

Prafuri în contra tusei, Flakerpulver în contra catarului, răguşelei etc. 1 cutiă 35 cr. cu trimiterea francată 60 cr.

Franzbranntwein cu sêu fără sare o sticlă 70 cr.

Balsam contra degerăturii de **I. Pserhofer**, de mulţi ani recunoscută ca cel mai sigur remediu contra suferinşelor de degerătură de tot felul, precum şi spre vindecarea ranelor fôrte învechite, 1 borcan 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.

Stoll, Kolapraeparate, escelent mijloc pentru întărirea nervilor, la dureri de stomac şi la bóle de nervi.

Kola-Elixir sêu Vin un litru 3 fl. Un jumătate litru 1 fl. 60 cr. Un pătrar de litru 85 cr.

Balsam în contra guşilor mijloc probat în contra umflăturii la gât. Un flacon 40 cr cu trimiterea francată 65 cr.

Esenţă de vieţă, (Picăturile din Praga) în contra stomacului stricat, mistuirii rele, greutăţi de tot felul, un medicament de casă escelent, 1 flacon 22 cr. 12 flacone 2 fl.

Prafuri în contra asudării piciorilor. Acest praf delatură asudatul piciorilor şi mirosul neplăcut, conservă încălţăminte şi este probat ca nesticăcios. Preţul unei cutii 50 cr., cu trimitere francată 75 cr.

Sucul - Spitzweggerich, un medicament de casă fôrte cunoscut şi escelent în contra catarului, răguşelei, tusei spagmodice etc. 1 sticlă 50 cr. 2 sticlute dimpreună cu trimiterea franco 1 fl. 50 cr.

Pomada Tannochinin de **I. Pserhofer**, de un lung şir de ani recunoscută de medicul ca cel mai bun mijloc pentru creşterea părului. Un borcan elegant adiuştat 2 fl.

Plastru - universal, de prof. **Studel**, la rane din lovitură şi impuns, la tot felul de bube rele şi la unflaturi învechite, ce se sparg periodic la picioare de deget, la rânile şi aprinderile de ţiţe şi la multe alte suferinţe de acest soi s'a probat de multe ori. Un borcan 50 cr., cu trimiterea francată 75 cr.

Sare universală purgativă, de **A. W. Bullrich**. Un medicament de casă escelent în contra tuturor urmărilor digestiunei stricate, precum: durere de cap, ameţelă, căcerii la stomach, acrolă în gât suferinţe hâmoroidale, constipaţiune etc. Un pachet 1 fl.

Mia-Poco, medicament escelent contra durerii de cap, de măsele, reumatism etc. 1 fl.

Afară de preparatele aci amintite se mai află tôte specialităţile farmaceutice indigene şi streine, anunţate prin tôte diarele austro-ungare şi la cas, când unele din aceste specii nu s'ar afla în deposit se vor procura la cerere prompt şi ieftin.

Trimiterile prin postă se efectuează iute, dacă se trimite preţul înainte, comanda mai mari şi cu rambursă a preţului.

I. P S E R H O F E R,

farmacia „zum goldenen Reichsapfel“ WIEN, I., Singerstrasse Nr. 15.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele pilule a căror instrucţiune este provădută cu iscălitura **I. P S E R H O F E R**, şi carî pörtă pe capacul flă-cărei cutii tot aceeaşi iscălitură în colóre roşia.

Sus amintitele specialităţi se află şi în **Budapesta la farmacistul I. von Török, Königsgasse 2.**

1126,3—6